RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 70.402 van 17 december 1997
in de zaak A. 76.675/XII-728.

In zake : 1. de n.v. Ondernemingen Jan DE NUL,
2. de n.v. ENVISAN,
samen vormend de Tijdelijke Vereniging
J. DE NUL-ENVISAN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap,
beide vertegenwoordigd door het Vast Bureau
van het Vlaams Parlement,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

tussenkomende partijen :

1. de n.v. RENOTEC,
2. de n.v. Algemene Aannemingen VAN LAERE,
samen vormend de Tijdelijke Vereniging
RENOTEC-VAN LAERE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertstraat 47-51.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Ondernemingen Jan DE NUL en de n.v. ENVISAN, samen vormend de Tijdelijke Vereniging J. DE NUL-ENVISAN op 9 december 1997 hebben ingediend om "bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit van het Vast Bureau van het Vlaams Parlement, van onbekende datum, tot het organiseren van een onderhandse gunningsprocedure voor de opdracht van asbestverwijdering en bijhorende

sloopwerken in het gebouw, gelegen te Brussel, Leuvenseweg 86 (voormalig Postchèquegebouw); en

2. het besluit van het Vast Bureau van het Vlaams Parlement, van onbekende datum, tot het gunnen van deze opdracht aan de Tijdelijke Vereniging RENOTEC-VAN LAERE";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 december 1997, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. PEETERS, die loco Mr. J. VERBIST, Advocaat bij het Hof van Cassatie, verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat K. RONSE die verschijnt voor de verwerende partijen en van Advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER, die verschijnen voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. RENOTEC en de n.v. Algemene Aannemingen VAN LAERE, samen vormend de Tijdelijke Vereniging RENOTEC-VAN LAERE met een verzoekschrift van 15 december 1997 hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In het Publicatieblad van de EG verschijnt op 25 juli 1996 een oproep tot kandidaten voor de opdracht van asbestverwijdering en bijhorende sloopwerken in het gebouw, gelegen te Brussel, Leuvensesteenweg 86, bekend als het voormalige Postchèquegebouw.

De aanbestedende dienst is volgens deze oproep "Het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, beide vertegenwoordigd door het Bureau van het Vlaams Parlement".

De opdracht wordt aanbesteed volgens de procedure van de beperkte offerte-aanvraag.

1.2. Overeenkomstig artikel 4.2.1. van het bestek dienen bij de offerte een aantal documenten gevoegd te worden. Zo dienen een "lijst van de Onderaannemers" en een "afschrift van de erkenning voor het uitvoeren van asbestverwijderingswerken" toegevoegd te worden.

Artikel 5 heeft het over de "voorbereidende werkzaamheden" die van de aannemer aan wie het werk is gegund, worden verlangd.

Zo wordt in artikel 5.4. van de aannemer verlangd dat hij een aantal vergunningen verkrijgt.

Zo nog dient, overeenkomstig artikel 5.4.1. de aannemer een milieuvergunning te verkrijgen.

Overeenkomstig artikel 5.4.2. dient de aannemer erkend te zijn als producent van afvalstoffen.

Zo nog bepaalt artikel 5.4.3. van het bestek dat de aannemer alle overige milieu- en stedebouwrechtelijke bepalingen zal naleven en zo nodig de

vergunningen, erkenningen en toelatingen zal verkrijgen die nodig zijn voor het uitvoeren van de werken.

Overeenkomstig artikel 4.5. van het bestek wordt de opdracht aan de inschrijver gegund onder een aantal opschortende voorwaarden.

Zo dient de inschrijver aan de bouwproject-manager aan te tonen dat hij de vereiste registratie bezit en dat hij de voorbereidende werkzaamheden bedoeld in artikel 5 heeft verricht en de vergunningstoelatingen en dergelijke heeft verkregen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering der werken.

Artikel 4.5. bepaalt uitdrukkelijk dat de toewijzing van de opdracht maar definitief is indien aan de opschortende voorwaarden voldaan is : "Zodra aan voormelde voorwaarden is voldaan, zal de Inschrijver een aangetekend schrijven richten aan de Bouwheer met in bijlage de nodige stavende stukken. De toewijzing overeenkomstig de gunningsbeslissing zal definitief worden door de ondertekening van de Aannemingsovereen-komst tussen de Bouwheer en de Aannemer volgend op de ontvangst en de goedkeuring door de Bouwheer van voor-meld schrijven met de bijhorende stukken".

1.3. Zeven aannemers hebben een offerte inge-diend. De door verzoeksters gevormde tijdelijke vereni-ging wordt als eerste gerangschikt, de door de tussen-komende partij gevormde tijdelijke vereniging als tweede.

1.4. Op 14 januari 1997 beslist het vast bureau van het Vlaams Parlement "dat ... de asbestverwijdering en de sloopwerken onder voorbehoud gegund wordt aan de Tijdelijke Vereniging Jan DENUL-ENVISAN voor een verbeterd bedrag van 84.834.851 F, exclusief BTW"; dat de firma’s MOURIK, DENYS-VAN DER LINDEN & VELDHUIS, en HOEBREGHTS-DEPEMO-TECNI ASBEST aangeschreven zullen worden met het bericht dat de opdracht niet aan hen gegund zal worden; de overige kandidaten op de hoogte te

stellen van de gunning onder voorbehoud doch hen hierbij opmerkzaam te maken dat dit nog niet betekent dat zij de opdracht niet alsnog kunnen verwerven; dat de termijn van de uitvoeringsplanning begint te lopen vanaf 1 februari 1997".

1.5. Op 20 januari 1997 wordt de toewijzingsbeslissing aan de tijdelijke vereniging van verzoeksters betekend. In de brief wordt gepreciseerd : "De gunning wordt definitief na, en op voorwaarde dat U alle benodigde vergunningen voor het uitvoeren van de werken aan het Vlaams Parlement voorlegt. De termijn waarover U hiervoor beschikt is deze vervat in uw offerte, te weten 80 kalenderdagen en vangt aan op 1 februari 1997".

1.6. Op 27 mei 1997 besluit het Vast Bureau van het Vlaams Parlement de opdracht niet definitief te gunnen aan de tijdelijke vereniging van verzoeksters. Het bureau motiveert zijn beslissing als volgt :

> "DE NUL-ENVISAN heeft de taak op zich genomen conform het lastenboek, punt 4.5. a) en c) om een registratie en andere 'noodzakelijke vergunningen, toelatingen e.d.' te bekomen binnen de in haar offerte gestelde termijn van 80 kalenderdagen die aanvang nam op 1 februari 1997 en afliep op 20 april 1997.
> 1. Hoewel DE NUL-ENVISAN reeds op 13 maart 1997 beschikte over een registratie heeft zij het blijkbaar niet nodig geacht om het Vlaams Parlement hiervan op de hoogte te brengen en een bewijs over te maken voor 20 april 1997, terwijl hiernaar bij brief van 3 maart 1997 expliciet werd aan herinnerd.
> Uit laksheid in hoofde van DE NUL-ENVISAN gebeurde de mededeling van registratie telefonisch pas op 20 mei 1997 en werd het bewijs van registratie bij fax overgemaakt op 21 mei 1997, zodat deze bijgevolg niet in aanmerking kan genomen worden.
> 2. DE NUL-ENVISAN heeft tot 23 maart 1997 gewacht met haar aanvraag voor de vergunning 'Monumenten en Landschappen' terwijl het Vlaams Parlement haar de nodige stukken reeds had overgemaakt op 18 februari 1997.
> Omwille van deze laksheid waardoor het advies van de KCML pas verleend werd op 21 mei 1997, één maand na verloop van de 80 kalenderdagen, kan DE NUL-ENVISAN de schorsing voorgesteld door de KMCL

van de uitvoering van de asbestverwijdering en de sloopwerken tot aan de uitslag van de architectuurwedstrijd en de goedkeuring van het ontwerp tot transformatie van het Postchequegebouw bijgevolg niet ter verantwoording inroepen.

3. Op grond van artikel 4.5. van het lastenboek blijkt de bedoeling van de opschortende voorwaarden dat de inschrijver bij de definitieve gunning daadwerkelijk aan de uitvoering van de asbestverwijdering en sloopwerken moet kunnen beginnen en de continuïteit na aanvang moet kunnen garanderen.

Ingeval de inschrijver beroep doet op onderaannemers, geldt dit evenzeer, zodat de onderaannemers op het moment van definitieve gunning evengoed in orde moeten zijn en bijgevolg over de nodige 'vergunningen, toelatingen of andere akten' moeten beschikken (cfr. punt 5.4.3.).

Aangezien DE NUL-ENVISAN beroep doet op RAG, diende RAG te beschikken over een erkenning die door DE NUL-ENVISAN voor 20 april 1997 overlegd moest geweest zijn aan het Vlaams Parlement.

Gelet op het niet voldoen aan de voorwaarden van het besluit van het Vast Bureau van 18 januari 1997 tot gunning onder voorbehoud en gelet op de onzorgvuldige wijze waarmee DE NUL-ENVISAN zich heeft gekweten van haar taak om aan de gestelde voorwaarden te voldoen, kan niet definitief gegund worden aan DE NUL-ENVISAN".

1.7. Op 2 december 1997 besluit het Vast Bureau van het Vlaams Parlement de opdracht te gunnen aan de tijdelijke vereniging gevormd door de tussenkomende partijen.

2. Overwegende dat getwist wordt over de vraag wie in deze zaak verwerende partij is;

Overwegende dat in een schorsings- en een annulatieberoep de verwerende partij steeds een rechtspersoon dient te zijn; dat deze rechtspersoon die is waarvan een orgaan de bestreden beslissing heeft genomen;

Overwegende te dezen dat de bestreden beslissing is genomen door het vast bureau van het Vlaams Parlement; dat noch het Vlaams Parlement noch zijn vast bureau rechtspersoonlijkheid hebben; dat het

vast bureau de bestreden beslissing genomen blijkt te hebben als orgaan van de rechtspersonen die de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zijn, die trouwens blijkens de stukken van het dossier de aanbesteding hebben gehouden; dat derhalve de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest de verwerende partijen zijn;

Overwegende dat de rechtspersoon waarvan een orgaan de bestreden beslissing heeft genomen, behoudens andersluidende wetsbepaling in het geding door dat orgaan vertegenwoordigd wordt;

Overwegende te dezen dat er een andersluidende wetsbepaling schijnt te bestaan, te weten artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980; dat daar immers is bepaald : "De Regering vertegenwoordigt de Gemeenschap of het Gewest in en buiten rechte" en : "De rechtsgedingen van de Gemeenschap of het Gewest, als eiser of als verweerster, worden gevoerd namens de Regering ...";

Overwegende echter dat deze bepaling bezwaarlijk lijkt te kunnen worden toegepast wanneer de bestreden beslissing genomen is door het Vlaams Parlement, via zijn vast bureau, zonder dat de regering daar enig aandeel of medezeggenschap in had en, blijkbaar, zonder dat ze er kennis van had of kennis had moeten hebben; dat in de huidige stand van de procedure het vast bureau van het Vlaams Parlement dus beschouwd wordt als het orgaan dat in rechte voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest optreedt;

3. Overwegende dat zowel de verwerende partijen als de tussenkomende partijen de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpen om handelingen van een wetgevende macht te schorsen of te vernietigen; dat met name betoogd wordt dat de Raad zelf zich reeds in die zin heeft uitgesproken, met name in zijn arrest

nr. 69.752, TWIJNSTRA GUDDE MANAGEMENT CONSULTANTS, van 25 november 1997;

3.1.1. Overwegende dat de vordering in de zaak die tot het arrest nr. 69.752 heeft geleid, evenals in de onderhavige zaak was gericht tegen een beslissing van het bureau van het Vlaams Parlement over het gunnen van een overheidsopdracht;

Overwegende dat in het arrest nr. 69.752 de Raad het argument van de verzoekende partij heeft afgewezen volgens hetwelk hij artikel 14 van zijn gecoördineerde wetten zou moeten interpreteren in de zin van zijn bevoegdheid ten opzichte van bestuurshandelingen uitgaande van een wetgevende vergadering of van haar organen op grond van de interpretatieregel "dat wanneer een bepaling vatbaar is voor twee interpretaties waarvan de ene leidt tot ongrondwettigheid en de andere niet, de voorkeur moet worden gegeven aan de laatste van die twee interpretaties"; dat de Raad dat argument in de volgende bewoordingen heeft afgewezen :

> "Overwegende dat wanneer een keuze gedaan moet worden tussen een grondwetsconforme interpretatie en een niet-grondwetsconforme interpretatie van een bepaling, het de vraag naar de grondwettigheid van de bepaling zelf is die tot die keuze noopt; dat in zijn arrest nr. 31/96 het Arbitragehof uitdrukkelijk heeft gesteld dat de door hem vastgestelde discriminatie haar oorsprong niet vindt in artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat zulks betekent dat in de opvatting van het Hof genoemd artikel 14, eerste lid, geïnterpreteerd in de zin dat het de Raad van State niet bevoegd maakt om bestuurshandelingen van een wetgevende vergadering te vernietigen, niet ongrondwettig is; dat de Raad van State zich naar die zienswijze van het Hof dient te schikken; dat hij zich dus niet op het standpunt vermag te stellen dat hij kan kiezen tussen een grondwetsconforme interpretatie van artikel 14, eerste lid, waarin hij wel en een niet-grondwetsconforme interpretatie waarin hij niet bevoegd is; dat het Arbitragehof immers geoordeeld heeft dat de interpretatie waarin hij niet bevoegd is, niet ongrondwettig is; dat het Arbitragehof wel heeft geoordeeld dat die laatste interpretatie, om het met

de woorden van de verzoekende partij te zeggen, "leidt tot ongrondwettigheid", te weten tot de ontstentenis van enig beroep tot nietigverklaring van bestuurshandelingen die door de wetgevende vergaderingen of hun organen worden gesteld; dat het Hof echter die ontstentenis een lacune in de wetgeving heeft genoemd die slechts kan worden verholpen door een tussenkomst van de wetgever;";

3.1.2. Overwegende dat in zijn arrest nr. 69.752 de Raad ook het beroep heeft afgewezen dat ten gunste van zijn bevoegdheid de verzoekende partij deed op het hanteren van het functioneel criterium; dat het argument dat de Raad aanwendde was dat overeenkomstig de tekst van artikel 14 voormeld de Raad niet bevoegd is ten aanzien van handelingen van organen van de wetgevende machten;

3.2. Overwegende dat in zijn arrest nr. 69.752 de Raad geen aandacht heeft geschonken aan het argument ten gunste van zijn bevoegdheid dat ontleend kan worden aan de vaststelling van het Arbitragehof in zijn voormeld arrest dat de ontstentenis van enig beroep tot nietigverklaring van bestuurshandelingen van de wetgevende vergaderingen of van hun organen een ongrondwettige lacune in de wetgeving is;

Overwegende dat de verzoekende partijen dat argument nu juist aanwenden; dat zij betogen dat wanneer het Arbitragehof een lacune in de wetgeving heeft vastgesteld, het dit heeft gedaan binnen de interpretatie waarin hem de prejudiciële vraag over de grondwettigheid van artikel 14 is voorgelegd; dat die interpretatie juist was dat artikel 14 elk beroep tot nietigverklaring uitsluit tegen handelingen, zelfs administratieve handelingen gesteld door de wetgevende vergaderingen of door organen ervan; dat de verzoekende partijen betogen dat de door het Arbitragehof vastgestelde lacune niet bestaat wanneer artikel 14

wordt geïnterpreteerd in de zin van de bevoegdheid van de Raad;

Overwegende dat dit argument er de Raad toe uitnodigt artikel 14 te interpreteren in de zin van zijn bevoegdheid, niet omdat hij daartoe gedwongen wordt door de verplichting aan een grondwetsconforme interpretatie van artikel 14 de voorkeur te geven -het Arbitragehof heeft immers geoordeeld dat artikel 14 ook in overeenstemming met de Grondwet is wanneer het geïnterpreteerd wordt in de zin van onbevoegdheid- maar teneinde buiten artikel 14 liggende ongrondwettigheid op te vangen;

Overwegende dat in een rechtsstaat over dat argument niet zomaar kan worden heengestapt;

Overwegende dat tegen dat argument de verwerende partijen inbrengen dat het niet is omdat in een zaak als de onderhavige een rechter moet kunnen tussenbeide komen, dat die rechter de Raad van State moet zijn en dat zulk een rechter trouwens bestaat, zoals verzoeksters ook weten aangezien zij voor de gewone rechter een kort geding hebben aangespannen; dat verzoeksters op dat bezwaar blijkbaar terecht antwoorden dat het door hen aangespannen kort geding de uitvoering van hun overeenkomst met de verwerende partijen betreft, een zaak voor de burgerlijke rechter, terwijl het hier gaat om de beslissing tot gunning aan de tussenkomende partij, een geschil dat binnen de bevoegdheid ratione materiae van de Raad van State valt;

3.3. Overwegende dat, zoals ook overwogen in zijn voormeld arrest nr. 69.752, het past dat in een kort geding -en zeker in een kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid- de Raad een exceptie van onbevoegdheid of van onontvankelijkheid veeleer zou verwerpen dan aannemen tenzij wanneer zijn beperkt onderzoek uitwijst dat de exceptie een hoge graad van

ernst vertoont; dat te dezen de exceptie van onbevoegdheid zeker ernstig is, maar dat van het boven besproken argument dat verzoekster tegen die exceptie heeft ingebracht, de Raad heeft moeten vaststellen dat in een rechtsstaat over dat argument niet zomaar kan worden heengestapt; dat om die reden de exceptie in de huidige stand van de zaak niet wordt aangenomen;

4. Overwegende dat als annulatiemiddel verzoeksters aanvoeren :

> "Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 7, 11, 18, 22 en 30 van de Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, van de artikelen 1, 13, 14, 15, 16 en 17 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder de plicht tot het voeren van een zorgvuldig en zuinig bestuur, van het beginsel van de fair play, van de motiveringsplicht, en van het beginsel patere legem quam ipse fecisti,
>
> doordat, eerste onderdeel, het Vast Bureau van het Vlaams Parlement de opdracht ... thans heeft gegund zonder een beroep te doen op de markt, en zonder bekendmaking op Europees of Belgisch niveau,
>
> terwijl de in het middel aangehaalde algemene beginselen inzake mededinging voor overheidsopdrachten, afgeleid uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, vereisen dat de overheidsopdrachten gegund worden na bekendmaking en een beroep op de relevante markt,
>
> ...
>
> en doordat, tweede onderdeel, het Vast Bureau van het Vlaams Parlement de opdracht ... heeft gegund aan de T.V. RENOTEC-VAN LAERE op grond van de omstandigheid dat deze tweede gerangschikt stond na afloop van de procedure van beperkte offerte-aanvraag die geleid heeft tot de gunning aan verzoeksters op 20 januari 1997,
>
> terwijl deze handelwijze verzoeksters op ongelijke en discriminatoire wijze behandelt in vergelijking met de T.V. RENOTEC-VAN LAERE, zonder dat voor deze ongelijke behandeling enige redelijke verantwoording bestaat,
>
> het aangewende gunningscriterium volledig vreemd is aan het gelijkheidsbeginsel en de in het middel aangehaalde beginselen en de wetgeving inzake over-

heidsopdrachten, die vereisen dat de opdracht gegund wordt aan de kandidaat die de eerste gerangschikt wordt na afloop van een gunningsprocedure;

geen enkele regel, en zeker ook niet het bestek dat naar aanleiding van de beperkte offerte-aanvraag werd opgesteld, het bestuur toelaat een gunningsprocedure die haar beslag heeft gehad in een gunningsbesluit waarna een contract tot stand kwam door de betekening ervan, te 'heropenen' naar aanleiding van het verbreken van het contract met de gegadigde, en de opdracht vervolgens aan de tweede gerangschikte te gunnen;

deze handelwijze in casu des te meer een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, nu de overeenkomst met de eerste gegadigde ten onrechte werd verbroken, en het bovendien vaststaat dat de andere kandidaten dezelfde moeilijkheden hadden gekend als de eerste gegadigde indien de opdracht hen was toegewezen na de procedure van de beperkte offerte-aanvraag.";

Overwegende dat verzoeksters de volgende "toelichting bij het middel" verstrekken :

"Het middel bestaat uit twee onderdelen. In het eerste onderdeel wordt bekritiseerd dat het Vlaams Parlement de opdracht onderhands heeft gegund aan de T.V. RENOTEC-VAN LAERE, zonder dat daarbij de minste aandacht werd geschonken aan de fundamentele beginselen inzake overheidsopdrachten. Het besluit van het Vlaams Parlement om een reeds afgesloten procedure te 'heropenen', niettegenstaande die procedure reeds uitmondde in een contract, en onderhands te handelen met de tweede gerangschikte kandidaat, wordt bekritiseerd in het tweede onderdeel.";

4.1. Overwegende dat in de huidige stand van het geding de Raad zich om te beginnen bepaalt tot het juist bevinden van vaststellingen die de tegenpartijen van verzoeksters tot de hunnen maken : conform het bestek werd de opdracht aan verzoeksters na offerte-aanvraag toegewezen onder de opschortende voorwaarde dat zij binnen de gestelde termijn de vergunningen nodig om de werken uit te voeren zouden voorleggen; die voorwaarde werd niet vervuld; de beslissing tot toewijzing aan verzoeksters verviel derhalve; daardoor ontstond een juridische ruimte voor een nieuwe beslissing tot toewijzing op basis van de offerteaanvraag;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat de verwerende partijen niet verweten lijkt te kunnen worden na het afwijzen van verzoeksters geen nieuw "beroep op de relevante markt" te hebben gedaan; dat er eveneens uit volgt dat de verwerende partijen evenmin verweten lijkt te kunnen worden dat zij de opdracht aan de tussenkomende partijen hebben toegewezen; dat met name niet onmiddellijk valt in te zien hoe deze beslissing de gelijkheidsregel zou schenden; dat het de Raad immers vooralsnog ontgaat dat verzoeksters zich uit naam van de gelijkheid kunnen beklagen over een lot dat iedere kandidaat voor een overheidsopdracht bedreigt, te weten dat als hij zich niet aan het bestek conformeert, de opdracht hem wordt ontzegd ten bate van een andere kandidaat; dat te dezen in artikel 4.4.7. van het bestek was bepaald "De evaluatie gebeurt op basis van de realiteitswaarde van de door de Inschrijver opgegeven termijnen, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen a. de termijn voor het bekomen van alle nodige vergunningen, b. de termijn voor fysisch uitvoeren van de Saneringswerken ..."; dat voor de door hen opgegeven eerste termijn de verzoekende partijen bij de beoordeling van de offertes de meeste punten kregen; dat het er veeleer naar uitziet dat ten nadele van de andere inschrijvers de gelijkheid geschonden zou worden wanneer zou worden heengestapt over het niet-respecteren van een termijn die verzoeksters mede aan het het eerst gerangschikt worden heeft geholpen;

Overwegende dat het middel de vereiste ernst mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. RENOTEC en de n.v. Algemene Aannemingen VAN LAERE, samen vormend de Tijdelijke Vereniging RENOTEC-VAN LAERE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 1900 zevenen-negentig, door :

de H. J. BORRET, kamervoorzitter,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BORRET.**